अथ 'अनादृतसत्कारः परिशुद्धा 'एव लाभवान्
स्वगृहं गतवान् अस्मि. शीलं हि विदुषां धनं । 98
प्राप्तस्य 'एव च तत्रत्यो जनो ऽरोदीत् पुरो मम,
अभ्येत्य मां समुद्भ्रान्तम् उपवर्षो ऽब्रवीत् ततः । 99
राज्ञा हतं निशम्य त्वाम् उपकोशा 'अग्निसाद् वपुः
अकरोद्, अथ मातुस् ते शुचा हृदयम् अस्फुटत् । 100
तच् छ्रुत्वा 'अभिनवोद्भूतशोकाविगविचेतनः
सद्यो ऽहम् अपतं भूमौ वातरुग्न इव द्रुमः । 101
क्षणाच् च गतवान् अस्मि प्रलापानां रसज्ञतां,
प्रियबन्धुविनाशोत्थशोकाग्निः कं न तापयेत्? । 102
आसंसारे जगत्य् अस्मिन्न् एका नित्या ह्य् अनित्यता,
तद् एताम् ऐश्वरीं मायां किं जानन्न् अपि मुह्यसि । 103
इत्यादिभिर् उपागत्य वर्षेण वचनैर् अहं
बोधितो ऽथ यथातत्त्वं कथंचिद् धृतिम् आप्तवान् । 104
ततो विरक्तहृदयस् त्यक्त्वा सर्वं निबन्धनं
प्रशमैकसहायो ऽहं तपोवनम् अशिश्रियं । 105
दिवसेषु अथ गच्छत्सु तत् तपोवनम् एकदा
अयोध्यात उपागच्छद् विप्र एको मयि स्थिते । 106
स मया योगनन्दस्य राज्यवार्ताम् अपृच्छत,
प्रत्यभिज्ञाय मां सो ऽथ सशोकम् इदम् अब्रवीत् । 107

Digitized by Google